

„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић

Ишарани зид

У овој књизи написане су разне приче. Неке су смешне, а неке чудне. Прича „Господин зид“ ми се посебно допала.

Говори о зиду исписаним ружним графитима. Људи су га чудно гледали, а зид је приметио да им се не допада то што виде. Није знао да чита и замолио је Огласну таблу, која се налазила поред да га научи. Она није пристала јер не би био поносан на оно што је написано.

У истој улици где су били Зид и Огласна табла, налазила се и ликовна галерија. Чувени сликар организовао је изложбу. Пошто је био задовољан успехом, сликар је попио мало више и кренуо кући пешице. Застао је и рекао да је ружан и да треба да се стиди свог изгледа. Зид тада проговори: „Имај у виду обраћаш се зиду“. Сликара је био изненађен и збуњен кад је чуо да зид говори. Поскочио је од страха, а зид настави: “Ове ружне речи нико да прекречи“.

Сликара је добио инспирацију, узео боје, сликарски прибор и насликао на зиду ремек-дело. Од тада зид је постао најпосећеније место у граду. Добио је и своје цењено име – Господин Зид.

Једино се зид није осећао као господин јер га је мучио стари проблем – и даље није знао да чита.

Порука приче је да не треба писати ружне графите јер то даје лошу слику. Уметничка дела улепшавају околину, привлаче људе и задивљују их, баш као и Господин Зид у причи.

„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић
Господин Зид

